

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA

z dnia 9 września 2002 r.

w sprawie opracowań ekofizjograficznych.

Na podstawie art. 72 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 i Nr 115, poz. 1229 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271) zarządza się, co następuje:

§ 1. Opracowania ekofizjograficzne, zwane dalej „opracowaniami”, sporządza się, biorąc pod uwagę:

- 1) dostosowanie funkcji, struktury i intensywności zagospodarowania przestrzennego do uwarunkowań przyrodniczych;
- 2) zapewnienie trwałości podstawowych procesów przyrodniczych na obszarze objętym planem zagospodarowania przestrzennego;
- 3) zapewnienie warunków odnawialności zasobów środowiska;
- 4) eliminowanie lub ograniczanie zagrożeń i negatywnego oddziaływania na środowisko;

5) ustalenie kierunków rekultywacji obszarów zdegradowanych.

§ 2. Rozróżnia się następujące rodzaje opracowań:

- 1) podstawowe — sporządzane na potrzeby:
 - a) projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub kilku projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla obszaru gminy lub jej części albo zespołu gmin lub jego części,
 - b) projektu planu zagospodarowania przestrzennego województwa dla obszaru województwa;
- 2) problemowe — wykonywane w przypadku konieczności bardziej szczegółowego rozpoznania cech wybranych elementów przyrodniczych lub określenia wielkości i zasięgów konkretnych zagrożeń środowiska i zdrowia ludzi.

§ 3. 1. Opracowanie, o którym mowa w § 2 pkt 1, sporządza się przed podjęciem prac nad projektem

miejscowego planu zagospodarowania przestrzenne- go oraz projektem planu zagospodarowania prze- strzennego województwa.

2. Opracowanie, o którym mowa w § 2 pkt 2, spo- rządza się przed podjęciem albo w trakcie prac nad pro- jektem miejscowego planu zagospodarowania prze- strzennego oraz projektem planu zagospodarowania przestrzennego województwa.

§ 4. Opracowania wykonywane są na podstawie kompleksowych badań i pomiarów terenowych, anali- zy danych teledetekcyjnych, archiwalnych materiałów kartograficznych, planistycznych, inwentaryzacyjnych i studialnych, a w szczególności: dokumentacji hydro- geologicznych i dokumentacji geologiczno-inżynier- skich, dokumentacji geologicznych złóż kopalin, doku- mentów planistycznych opracowywanych na podsta- wie przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 115, poz. 1229 i Nr 154, poz. 1803 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 130, poz. 1112), map gle- bowo-rolniczych, planów urządzania lasów, planów ochrony rezerwatów przyrody, parków narodowych i krajobrazowych, dokumentacji różnych form ochrony przyrody, dokumentacji uzdrowisk oraz rejestru zabytków, ewidencji dóbr kultury i innych materiałów doku- mentujących obiekty kulturowe i stanowiska archeolo- giczne.

§ 5. 1. Opracowania zawierające aktualne informa- cje o środowisku składają się z części:

1) kartograficznej — sporządzonej na mapie, poświad- czonej za zgodność z oryginałem przechowywa- nym w państwowym zasobie geodezyjnym i karto- graficznym, w skali odpowiadającej przedmiotowi i szczegółowości opracowania ekofizjograficzne- go;

2) opisowej.

2. Część kartograficzna opracowania podstawowe- go składa się z map analitycznych charakteryzujących przestrzenną zmienność i cechy poszczególnych ele- mentów przyrodniczych oraz syntetycznych map kom- pleskowych ocen i waloryzacji, o których mowa w § 6; treść map uzależniona jest od specyfiki środowiska i problematyki sporządzanego planu zagospodarowa- nia przestrzennego.

3. Zakres części kartograficznej opracowania pro- blemowego uzależniony jest od analizowanej proble- matyki wybranych elementów przyrodniczych lub określenia wielkości i zasięgów konkretnych zagrożeń środowiska i zdrowia ludzi.

§ 6. Część kartograficzna i opisowa opracowania podstawowego obejmuje:

1) rozpoznanie i charakterystykę stanu oraz funkcjo- nowania środowiska, udokumentowane i zinter- pretowane przestrzennie w zakresie:

a) poszczególnych elementów przyrodniczych i ich wzajemnych powiązań oraz procesów zachodzą- cych w środowisku,

b) dotychczasowych zmian w środowisku,

c) struktury przyrodniczej obszaru, w tym różno- rodności biologicznej,

d) powiązań przyrodniczych obszaru z jego szer- szym otoczeniem,

e) zasobów przyrodniczych i ich ochrony prawnej,

f) walorów krajobrazowych i ich ochrony prawnej,

g) jakości środowiska oraz jego zagrożeń wraz z identyfikacją źródeł tych zagrożeń;

2) diagnozę stanu i funkcjonowania środowiska, a w szczególności:

a) ocenę odporności środowiska na degradację oraz zdolności do regeneracji,

b) ocenę stanu ochrony i użytkowania zasobów przyrodniczych, w tym różnorodności biologicz- nej,

c) ocenę stanu zachowania walorów krajobrazo- wych oraz możliwości ich kształtowania,

d) ocenę zgodności dotychczasowego użytkowa- nia i zagospodarowania obszaru z cechami i uwarunkowaniami przyrodniczymi,

e) ocenę charakteru i intensywności zmian zachodzących w środowisku,

f) ocenę stanu środowiska oraz jego zagrożeń i możliwości ich ograniczenia;

3) wstępną prognozę dalszych zmian zachodzących w środowisku, polegającą na określeniu kierunków i możliwej intensywności przekształceń i degrada- cji środowiska, które może powodować dotychcza- sowe użytkowanie i zagospodarowanie;

4) określenie przyrodniczych predyspozycji do kształ- towania struktury funkcjonalno-przestrzennej, po- legające w szczególności na wskazaniu obszarów, które powinny pełnić przede wszystkim funkcje przyrodnicze;

5) ocenę przydatności środowiska, polegającą na określeniu możliwości rozwoju i ograniczeń dla różnych rodzajów użytkowania i form zagospoda- rowania obszaru;

6) określenie uwarunkowań ekofizjograficznych, for- mułowanych w postaci wniosków z analiz, prognoz i ocen, o których mowa w pkt 1—5, stosownie do przedmiotu i skali sporządzanego planu zagospo- darowania przestrzennego, które w szczególności obejmują:

a) określenie przydatności poszczególnych tere- nów dla rozwoju funkcji użytkowych, a w szcze- gólności: mieszkaniowej, przemysłowej, wypo- czynkowo-rekreacyjnej, rolniczej, leśnej, uzdro- wiskowej, komunikacyjnej, z uwzględnieniem infrastruktury niezbędnej do prawidłowego spełniania tych funkcji,

b) wskazanie terenów, których użytkowanie i zago- spodarowanie, z uwagi na cechy zasobów śro-

dowiska i ich rolę w strukturze przyrodniczej obszaru, powinno być podporządkowane potrzebom zapewnienia prawidłowego funkcjonowania środowiska i zachowania różnorodności biologicznej,

- c) określenie ograniczeń wynikających z konieczności ochrony zasobów środowiska lub występowania uciążliwości i zagrożeń środowiska oraz wskazanie obszarów, na których ograniczenia te występują.

§ 7. 1. Część kartograficzna i opisowa opracowania problemowego obejmuje rozszerzenie lub uszczegółwienie rozpoznania i charakterystyki:

- 1) stanu i funkcjonowania wybranych elementów przyrodniczych, udokumentowanych i zinterpretowanych przestrzennie, w szczególności stanowią-

cych o wrażliwości i odporności na możliwe oddziaływanie planowanego sposobu zagospodarowania, wynikających ze specyfiki regionalnej;

- 2) możliwych zagrożeń wybranych elementów przyrodniczych, wynikających z planowanego sposobu zagospodarowania.

2. Szczegółowy zakres opracowania problemowego dostosowuje się do rodzaju i przedmiotu sporządzanego planu zagospodarowania przestrzennego oraz stanu i specyfiki środowiska analizowanego obszaru objętego tym planem.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska: *S. Żelichowski*